p. 13-17

SOOSIANA XXIX 2008 36

MAGYAR MALAKOLÓGIAI FOLYÓIRAT

Area-analytical zoogeographic classification of Palearctic Viviparidae by

Károly Bába

Abstract: This works presents the area-analytical classification of Palearctic species belonging to two families of the Viviparidae. Three species of them were placed into the East Siberian, two to the Ponto-Caspian and one to the Ponto-Mediterranean and the Adriato-Mediterranean refugee areas, respectively.

Keywords: area-analytical classification, Palearctic Viviparids, refugia.

Material and methods

Based on data from the literature areal distributions of the Palearctic *Viviparids* were applied onto maps. Refugee areas have been determined on the basis of the methods presented by De Lattin (1967) and following the work and maps of Dévai (1976) (**Fig. 1**). Forms and subspecies were taken as part of the areas of the species under examination. The author is greatly indebted for the distributional data of the Austrian species to Peter Reischütz and for those on the French species to Henri Girardi. Furthermore the author wishes to express his deepest gratitude for the distributional data on the Spanish and Portugese species to Antonio Puestes (utilizing the works of M. L. Larrez and Augusto Nobri). Sándor Bagdi from the Department of Physical Geography assisted in the preparation of the maps.

Results

The two families under examination were classified into the following fauna circles from the East to the West zoogeographically:

Viviparus ussurensis (Gersfeld, 1859), Viviparus malleatus (Reeve, 1864), V. praerosus (Gersfeld, 1859) are East-Siberian species. V. malleatus appears in the Amurian basin Primorje and Japan and the Kuril Islands. (Shadin, 1952) (Fig. 2., species 1-3). The following were regarded as Ponto-Caspian elements: Viviparus contectus (Millet, 1813) /synonims: V. lacustris (Beck, 1824), Viviparus verus (Freuenfeld, 1885), Viviparus listeri (Forbes, 1853), Viviparus viviparus (Linnaeus, 1758), Viviparus danubialis (Bourgnignat, 1862) in: Brohmer in Zielch, Jaeckel, 1960 /, Viviparus acerosus (Bourgnignat, 1862) / synonims: V. hungaricus Hazay, 1881: Soós, 1943, Viviparus fasciatus (O. F. Müller, 1774) in: Brohmer in Zilch-Jaeckel, 1960/. The species Viviparus mamillatus (KÜSter 1852) belongs to the Ponto-Mediterranean refugia (Jaeckel-Klem-Meise 1957) (Fig. 2., species 6). Finally the species Viviparus ater (De Christofori et Jan 1832) belongs to the Adriato-Mediterranean circle (Fig. 2., species 7.). Ribi (1999) observed the hybridization of V. ater and V. contectus in the Lake Garda. However, the process of hybridization is not a subject of zoogeographical studies.

Bába Károly

A Viviparidae fajok areaanalítikus állatföldrajzi beosztása

Kivonat: A szerző a Viviparidae családba tartozó palearktikus fajok állatföldrajzi beosztását készítette el Dévai 1976 vízi élőlényekre vonatkozó areabeosztása alapján, amely De Lattin 1967 szellemében készült.

Kulcsszavak: Mollusca, Gastropoda, Viviparidae, areaanalítikus állatföldrajzi beosztás.

Alkalmazott módszerek, alapelvek

Az édesvízi Viviparidae család palearktikus fajainak beosztása De Lattin (1967) szellemében, Dévai 1976 édesvízi szervezetekre alkalmazott faunakör felosztása alapján készült, az *Unionidae* fajokhoz hasonlóan (BÁBA 2000) (1. ábra). A franciaországi és ausztriai elterjedések térképen való megadásáért köszönetet mondok H. Girod és P. L. Reischütz malakológus kollégáknak. A térképek rajzolásában nyújtott segítségéért pedig Bagdi S. természetföldrajzosnak.

A fajok osztályozása

A család fajai közül a *V. acerosus* (BOURGUIGNAT, 1860), és a *V. contectus* (MILLER, 1813) a korai pleisztocénben alakult ki. A *V. ater* (BOURGUIGNAT, 1880)-ról nincs adat. A két első faj szinonimái: *Viviparus acerosusnak: V. hungaricus* (HAZAY, 1881) *V. mamillatus* (KÜSTER, 1852). A *Viviparus contectusnak: V. danubialis* (BOURGUIGNAT, 1862), *V. viviparus* (LINNAEUS, 1758).

Area-analitikus állatföldrajzi beosztásuk: a V. contectus (MILLET, 1813) nyugat-szibériai, (2. ábra: 1 térkép), a V. acerosus (BOURGUIGNAT, 1862) pontomediterrán, a Viviparus ater (BOURGUIGNAT, 1880) adriatomediterrán. (2. ábra: 2,3 térkép).

A fajok hibridizációja nem témája az állatföldrajzi felosztásnak.

System of freshwater refugial areas (fauna circles) and faunal elements in the Arboreal of Palearctic region (DE LATTIN 1967, Z. VARGA 1971, 1975) from Gy. DÉVAI 1976

West-Palearctic Elements

- South-mediterranean Elements
 (Canarian, Mauretanian,
 Tyrrhenian, Cyprenean, Cyprian
 Refugial areas)
- 1. Holomediterranean Elements
- l.a Atlantomediterranean
- 1.b. Adriatomediterranean Refugial areas
- 1.c. Pontomediterranean
- I.d. South Italian
- I.e. euxin
- Ponto-Caspian Elements
 Ponto-Caspian Refugial areas

West-Asian Elements a.) Pre-Asian Elements

- 3. Syrian Refugial areas
- Iranian
 b) Central-Asian Elements
- 5. Afghan Refugial areas
- 6. Turkestanian

East-Palearctic Elements

9. Mongolian Elements
Dzungarian Refugial areas
Mongolian-Altaic-Hangayn Refugial
areas
Daurian Refugial areas

Sibirian Elements

- a.) West Sibirian Elements
 West Sibirian Refugial areas
 b.) Central Sibirian Elements
- Angaran Refugial areas
 c) East Sibirian Elements
- Stanovoy-Bureyan
 Okhostkian Refugial areas
 Kamchatkan
- 11. d.) Manchurian Elements
 Amurean
 Sakhalin-Kurilian
 Hokkaidon Refugial areas
 Manchu-Ussurian

Pacific-Palearctic Elements

- 12. Japanese
- 13. Korean
- 14. Sino-Pacific Refugial areas
 - Sino-Tibethian
- 16. Yunnan

15.

Note: The Korean Refugial area belongs to Manchurian elements by DE LATTIN 1967.

Fig. 1.

Az édesvízi refugium területek (fauna körök) és a vizsgált fauna elemek rendszere a Palearktisz arboreális részén (DE LATTIN 1967; VARGA, Z. 1971, 1975) DÉVAI (1976) után

Nyugat-Palearktikus Elemek

- <u>Dél-mediterrán elemek</u>
 (kanári, mauretániai, tirrén, ciprusi, refugium területek)
- 1. Holomediterrán elemek
- la. Atlantomediterrán refugium terület
- 1b. Adriato-mediterrán refugium terület
- 1c. Ponto-mediterrán refugium terület
- 1d. Dél-itáliai refugium terület
- le. Euxin refugium terület
- Pontusi-Kaszpi Elemek
 Pontusi-Kaszpi refugium terület

Nyugat-Ázsiai Elemek a.)Pre-Ázsiai Elemek

- 3. Szíriai refugium terület
- 4. Iráni
 - b.)Közép-Ázsiai Elemek
- 5. Afgån refugium terület
- 6. Turkesztáni refugium terület

Kelet Palearktikus Elemek

9. Mongol Elemek Dzsungáriai refugium terület Mongol-altáji-hangaji refugium Dauri refugium terület

Szibériai Elemek

- a.) Nyugat-Szibériai Elemek

 7. Nyugat-szibériai refugium terület
- b.) Közép-Szibérjai Elemek
- 8. Angarai_refugium terület
- c.) Kelet-Szibériai Elemek
 Stanojov-burján refugium terület
 Okotszki refugium terület
 Kamcsatkai refugium terület
- d.) Mandzsúriai Elemek
 Amúri refugium terület
 Szakhali-kuril refugium terület
 Hokkaidói refugium terület
 Mandzsu-usszúri refugium terület

Pacifikus-Palearktikus Elemek

- 12. Japán refugium 13. Koreai refugium
- 14. Kinai-pacifikus
- 15. Kinai-tibeti
- 16. Yunnani

Jegyzet: A Koreai refugium terület a Mandzsúriai Elemek közé sorolandó DE LATTIN (1967) szerint

1. ábra

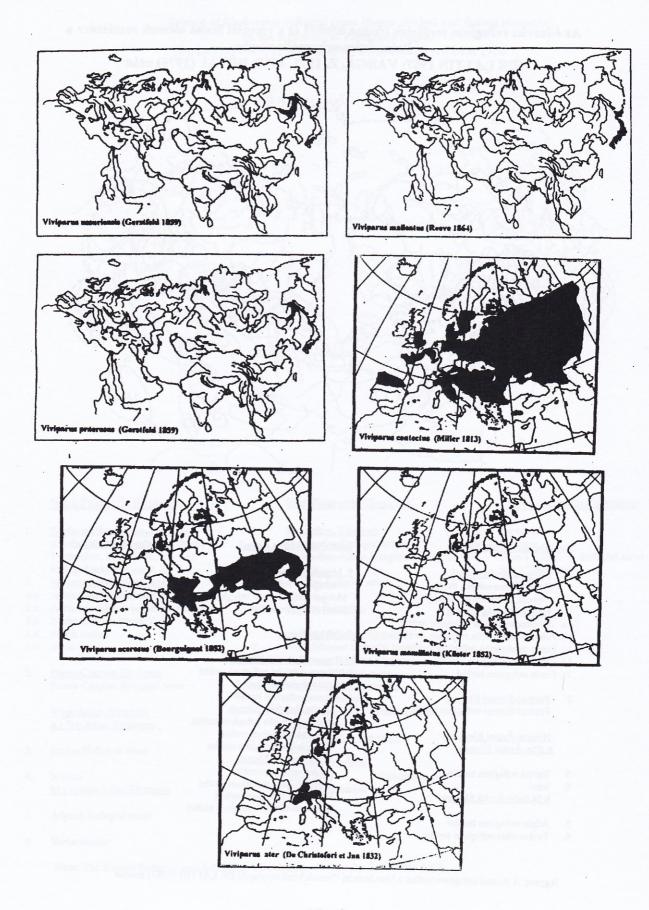

Fig. 2. 2. ábra

Summary

According to the area-analytical classification of Palearctic species belonging to two families of the Viviparidae (Fig.1) the species Viviparus ussuriensis (Gersfeld, 1859), Viviparus malleatus (Reeve, 1864), V. praerosus (Gersfeld, 1859) belong to the East-Siberian refugia. The species Viviparus contectus (Millet, 1813), Viviparus acerosus (Bourguignat, 1862) were classified as Ponto-Caspian, the species Viviparus mamillatus (Küster, 1852) as Ponto-Mediterranean and the species Viviparus ater (De Christofori et Jan, 1832) as Adriato-Mediterranean species (Fig.1.1-7).

Összefoglalás

A Viviparidae család három faja él a Palearktiszban: a nyugat-szibériai *V. contectus*, a ponto-mediterrán *V. acerosus* és az adriato-mediterrán *V. ater* (2. ábra: 1,2,3 képek).

Literature/Irodalom

Adam, W. (1960): Faunade Belgique Mollusques, Bruxelles, 1-402.

Angel M. Angelov (2000): Catalogus Faunae Bulgaricae 4. Mollusca (Gastropoda et Bivalvia) aquae dulcis. Bachuys Publishers BV. Sofia, Leiden, 1-57.

Bába, K. (2000): An area analytical zoogeographical clasification of Palearctic Unionaceae species. Bullettino Malacologico, Roma 36/5-8, 133-140.

Bilgin, F. (1980): Systematics and distribution of Mollusca species collected from some freshwaters of West Anatolia. Diyarbakír univ. Tip. Fakültesi Dergisi vol. 8, 2, 1-64.

Brohmer, P., Ehrmann, Pl, Ulmer, G. (1960): Die Tierwelt Mitteleuropas. Mollusken von Zilch, A., Jaeckel, S.G.A. Verlag von Quelle et Meyer, Leipzig, 1-294.

Cossignani, V.et Tiziano (1995): Atlante delle Conchiglie terrestri e dulciacquicole Italiane. L'Informatore Piceno. Ancona, 1-208.

Dévai Gy. (1976): A magyarországi szitakötő (Odonata) fauna chorologiai vizsgálata. Acta Biol. Debrecina 13, Suppl 1, Debrecen, 119-157.

De Latin, G. (1967): Grundriss der Zoogeographie. Jena. G. Fischer 1-602.

Frank, C. (1981): Aquatische und terrestrische Molluskenassoziationen der nieder österreichischen Donau-Auengebite und der angrenzenden Biotope. Malakologische Abhandlungen Dresden, Band 7, 59-94.

Frank, C., Jungbluth, J., Richnovszky, A. (1990): Die Mollusken der Danau vom Schwarzwald bis zum Schwarzen Meer. Akaprint Kft. Budapest, 1-142.

Jermain, L. (1931): Fauna de France 22. Mollusques terrestres et fluviatiles. Paul Lechevalier, Paris, 479-653.

Girod, A., Bianchi, J., Mariani, M. (1980): Guide per il Riconoscimento delle specie animali delle acque interne Italiane Gastropodi 1. (Gastropoda: Pulmonata Prosobranchia: Neritidae, Viviparidae, Bithynidae, Valvatidae) Consiglio Navzionale delle Ricerche Milano, 1-66.

Glöer P., Meier Brokk, C., Ostermann, 0. (1992): Süsswassermollusken. Deutscher Jugendbund für Naturbeobachtung, Hambrug., 1-111.

Jaeckel. S.G., Klemm, W., Meise, W. (1975): Die Land und Süsswasser-Mollusken der nördlichen Balkanhalbinsel. Abh. Und Berichte aus dem Staatlichen Museum für Tierkunde in Dresden Bd 23, Heft 2, Leipzig 1-205.

Lisicky, M.J. (1991): Mollusca Slovenska. Vydavatelstvo. Slovenskej Akademie VIED. Bratislava, 1-341.

Ložek, V. (1956): Klič Československych Mékkysú. Vydavatelstvo Slovenskej Akad. Vied, Bratislava, 1-437.

Ökland, J. (1969). Distribution and ecology of the fresh-water snails (Gastropoda of Norway) Malacologia 9 (1), 143-151. Ökland, J. (1990): Lakes and snails. Environment adn Gastropoda m 1.500 Norvegian lakes, ponds, and rivers. Universal Book Services. Dr. W. Backhuys, Oegstgeest, 1-516.

Piechocki, A. (1979): Mieczaki (Molluska) Slimaki (Gastropoda), Warszawa-Poznan, 1-187.

Piechocki, A. (1997): Checklist of animals of Poland. Polsak. Akad. Nauk. Kraków, 104-121.

Pintér, L., Richnovszky A., S. Szigethy A. (1979): A magyarországi recens puhatestűek elterjedése Soósiana Suppl. 1, 1-351. Ribi, G. (1999): Habitat segregation betwen the hybridizing snails Viviparus ater and Vivipams contectus. Heldia 4, (6), 39-43.

Reischütz, P.L. (1981): Die rezenten Wasserschneckenarten Österreichs (Moll, Gastropoda). Mitt. Abt. Zool. Landesmus Joanneum Graz, 10 (2), 127-133.

Reichnovszky, A., Pintér L. (1979): A vízi csigák és kagylók (Molluska) kishatározója. Vízügyi Hidrobiológia 6, Budapest, 1-206.

Rudzite, M., Plate, D., Parele, E. (1997): Mollusken fauna Letland. Liste der in Lettland vorkommenden Molluskenarten (Gastropoda, Bivalvia) Miit.dtsch. Malakozool. Ges. 59 (1-10). Frankfurt an Main, 1-10.

Soós L (1943): A Kárpát-medence Molluska-faunája. Magyar Tud. Akad. Budapest, 1-478.

Turner, H., Kniper, J.G.J., Thew, N., Bernasconi, R. Rüetschi, J., Wütrich, M., Gosteli, M. (1998): Atlas der Mollusken der Schweiz und Liechtensteins. Fauna Helvetica 2, Neuchátel, 1-527.

Welter-Schultes, F.W. (1996): Non-marine Mollusces recently collected in Albania. Schriften zur malakozoologie aus dem Haus der Natur-Cismar. Heft 9, 21-31.